

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
TOMASZ CHRÓSTNY

RWR.430.1.2022.ZR

Wrocław, 16 stycznia 2023 r.

WERSJA JAWNA

DECYZJA Nr RWR 01/2023

- I. Na podstawie art. 107 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na **Łukasza Zbróga, działającego pod firmą Łukasz Zbróg we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 200,00 złotych** (słownie złotych: dwieście 0/100), co stanowi równowartość **43,48 euro** (słownie euro: czterdzieści trzy 48/100 euro), za każdy z **254 dni** opóźnienia w wykonaniu pkt. I.3) decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RWR 04/2021 z dnia 23 grudnia 2021 r., tj. obowiązku zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na wprowadzaniu konsumentów w błąd, poprzez zamieszczanie w kierowanych do nich wezwaniach do zapłaty nieprawdziwej informacji, iż w sytuacji nieuiszczenia opłaty parkingowej w wyznaczonym terminie konsument zostanie dodatkowo obciążony kosztami pozyskania danych właściciela pojazdu oraz kosztami postępowania windykacyjnego, sądowego i egzekucyjnego, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070) - licząc od dnia 6 stycznia 2022 r. do 17 września 2022 r., tj. karę w wysokości **50 800,00 złotych** (słownie złotych: pięćdziesiąt tysięcy osiemset 0/100), co stanowi równowartość **11 043,92 euro** (słownie euro: jedenaście tysięcy czterdzieści trzy 92/100).
- II. Na podstawie art. 77 ust. 1, w zw. z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275) oraz art. 263 § 1 i 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, 2185) w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanawia obciążyć Łukasza Zbróga, działającego pod firmą Łukasz Zbróg we Wrocławiu, kosztami niniejszego postępowania w wysokości 43,90 złotych (słownie złotych: czterdzieści trzy 90/100) i zobowiązać do ich zwrotu - w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się tej decyzji.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu, Prezes UOKiK), na podstawie art. 26 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275; dalej: ustawa okik) wydał w dniu 23 grudnia 2021 r., decyzję Nr RWR 04/2021 (dalej: Decyzja), w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę Łukasza Zbróga, działającego pod firmą Łukasz Zbróg we Wrocławiu (dalej:

Przedsiębiorca) praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Prezes Urzędu nakazał zaniechanie stosowania praktyk opisanych w pkt. I.1), I.2) i I.3) osnowy Decyzji i w tym zakresie nadał Decyzji rygor natychmiastowej wykonalności (w pkt III osnowy Decyzji).

Decyzja została doręczona Przedsiębiorcy w dniu 29 grudnia 2021 r. a następnie w dniu 28 stycznia 2022 r. Przedsiębiorca złożył od Decyzji odwołanie do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie (nie wyznaczono jeszcze terminu rozprawy). Przedsiębiorca nie złożył wniosku o wstrzymanie jej wykonania do czasu rozstrzygnięcia sprawy, o którym mowa w art. 479³⁰ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2021 r., poz. 1805 ze zm. - dalej: kpc).

Wobec braku ww. wniosku, Decyzja opatrzona rygiorem natychmiastowej wykonalności, o którym mowa w art. 103 ustawy okik, stała się wykonalna z chwilą jej doręczenia¹, m.in. w zakresie nakazu sformułowanego w pkt I.3) Decyzji. Zgodnie z nim, Prezes UOKiK nakazał Przedsiębiorcy - na podstawie art. 26 ust.1 ustawy okik - zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na zamieszczaniu w kierowanych do konsumentów wezwaniach do zapłaty nieprawdziwej informacji, iż w sytuacji nieuiszczenia opłaty parkingowej w wyznaczonym terminie konsument zostanie dodatkowo obciążony kosztami pozyskania danych właściciela pojazdu oraz kosztami postępowania windykacyjnego, sądowego i egzekucyjnego. Wykonanie powyższego obowiązku powinno polegać co najmniej na wprowadzeniu stosownej zmiany w treści wezwań do zapłaty, tj. usunięciu fragmentu zakwestionowanego w pkt III. Decyzji.

Po dacie doręczenia Decyzji do Prezesa Urzędu napływały sygnały od konsumentów - osób korzystających z parkingu - z których wynikało, że Przedsiębiorca w dalszym ciągu stosuje praktykę opisaną w pkt. I.3) Decyzji, tj. nie dokonał zmian w treści wezwań doręczanych konsumentom.

(dowód: przykładowe skargi konsumenckie na działalność parkingu przy p. Hirszfelda we Wrocławiu wraz z zał.: skarga MK z dnia 1 marca 2022 r. - karta nr 27-28, skarga PA z dnia 19 kwietnia 2022 r. - karta nr 20-24, skarga AS z dnia 9 czerwca 2022 r. - karta nr 16-19, skarga IM z dnia 14 czerwca 2022 r. - karta nr 36-40, skarga LT z dnia 14 czerwca 2022 r. - karta nr 41-42)

Wobec tego, postanowieniem nr RWR 39/2022 z dnia 5 lipca 2022 r., Prezes UOKiK wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, o której mowa w art. 107 ustawy okik. Jednocześnie, postanowieniem nr RWR 40/2022 z dnia 5 lipca 2022 r. w poczet materiału dowodowego w tym postępowaniu zaliczono poszczególne dowody zgromadzone w postępowaniu w sprawie stosowania przez Przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. RWR.610.1.2021.ZR).

(dowód: postanowienie nr RWR 39/2022 z dnia 5 lipca 2022 r., karta 2-3 oraz postanowienie nr RWR 40/2022 z dnia 5 lipca 2022 r., karta 4)

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu ww. postępowania, w piśmie z dnia 5 października 2022 r. Przedsiębiorca wskazał, iż „nie stosuje już wezwań do zapłaty o treści wskazywanych w zawiadomieniu od dnia doręczenia decyzji”. Jednocześnie stwierdził, iż „przeprowadzona kontrola w firmie wykazała, że pracownicy stosują nowy wzór wezwania

¹ Por. M. Radwański, Komentarz do art. 103 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, [w:] Stawicki A. (red.), Stawicki E. (red.), Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, LEX/el 2011.

(...) a ewentualne nieprawidłowości jeśli takowe były, wynikały jedynie z błędu pracownika i użycia nieprawidłowego formularza bez wiedzy przedsiębiorcy, który zgodnie z decyzją zakazującą stosowania treści wezwań z dodatkowych opłat za brak opłacenia miejsca postojowego zgodnie z informacją o ewentualnych kosztach roszczeń kierowanych do konsumentów” [pisownia oryg.]. Przedsiębiorca dołączył także wzór wezwania, który - jak oświadczył - jest stosowany od dnia 29 grudnia 2021 r., tj. od dnia doręczenia Decyzji Przedsiębiorcy. Formularz ten nie zawierał treści zakwestionowanej w pkt I.3) Decyzji.

(dowód: pismo pełnomocnika Przedsiębiorcy z dnia 5 października 2022 r., karta 67, nowy wzór wezwania: karta 74)

Przedsiębiorca został poinformowany o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w tym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu prawa w tym zakresie.

(dowód: zawiadomienie Prezesa UOKiK do Przedsiębiorcy z dnia 16 grudnia 2022 r. wraz z dokumentem pocztowym potwierdzenia odbioru, karty nr 97-98)

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Łukasz Zbróg jest przedsiębiorcą działającym pod firmą Łukasz Zbróg we Wrocławiu, wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej: CEIDG), nr REGON 364412226, nr NIP 8922039541, z adresem wykonywania działalności gospodarczej: pl. Hirszfelda 14M, 53-413 Wrocław i z adresem do doręczeń: os. Różane 36B lok.1, 58-200 Dzierżoniów. W ramach tej działalności Przedsiębiorca zarządza m.in. parkingami zlokalizowanymi po obu stronach budynku przy pl. Hirszfelda 14 we Wrocławiu. W 2021 roku Przedsiębiorca wykazał z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przychód w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa)

(dowód: wydruk z CEIDG - karta 96, dokument PIT-28 Zeznanie o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonywanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych - karta 68-73)

W myśl punktu I.3) Decyzji, Przedsiębiorca miał zaniechać stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej m.in. na wprowadzaniu konsumentów w błąd, poprzez zamieszczanie w kierowanych do nich wezwaniach do zapłaty nieprawdziwej informacji, iż w sytuacji nieuiszczenia opłaty parkingowej w wyznaczonym terminie konsument zostanie dodatkowo obciążony kosztami pozyskania danych właściciela pojazdu oraz kosztami postępowania windykacyjnego, sądowego i egzekucyjnego.

Zakwestionowana w Decyzji informacja zamieszczana w wezwaniach do zapłaty brzmiała: „Korzystający z parkingu zostanie dodatkowo obciążony kosztami pozyskania danych właściciela pojazdu, a także kosztami postępowania windykacyjnego, sądowego jak i egzekucyjnego”. Obrazuje ją przykładowe wezwanie:

(dowód: przykładowe formularze wezwań do zapłaty doręczane konsumentom przed datą doręczenia Decyzji: z dnia 9 stycznia 2021 r. - karta 8 i z dnia 12 kwietnia 2021 r. - karta 6).

Z uwagi na rygor natychmiastowej wykonalności, termin wykonania obowiązku określonego w pkt I.3) Decyzji zaczął biec od dnia jej doręczenia, tj. 29 grudnia 2022 r.

(dowód: potwierdzenie odbioru Decyzji przez pełnomocnika Przedsiębiorcy, karta nr 95)

Tymczasem po tej dacie, do Prezesa Urzędu napływały sygnały od konsumentów, z których wynika, że Przedsiębiorca nie usunął z formularza wezwania ww. informacji, a zatem nie dostosował się do nakazu zaniechania praktyki określonej w punkcie I.3) Decyzji.

(dowód: przykładowe formularze wezwań do zapłaty doręczane konsumentom po dacie doręczenia decyzji nr RWR 04/2021:

- z dnia 22 lutego 2022 r. - karta 28,
- z dnia 23 lutego 2022 r. - karta 16,
- z dnia 23 marca 2022 r. - karta 14,
- z dnia 15 kwietnia 2022 r. - karta 21,
- z dnia 24 maja 2022 r. - karta 40,
- z dnia 14 czerwca 2022 r. - karta 42.
- z dnia 12 sierpnia 2022 r. - karta 60,
- z dnia 13 września 2022 r. - karta 94,
- z dnia 16 września 2022 r. - karta 65).

Poniżej przedstawiono przykładowe wezwanie z zakwestionowaną treścią, które było stosowane przez Przedsiębiorcę po dacie doręczenia Decyzji:

The image shows a parking summons document with the following details:

- Stamp:** Lukasz Ziórog, pl. Ludwika Hirszfelda 14M, 53-413 WRÓDZLAW, NIP 882 203 45 41. Below the stamp is a signature and the text: "Pieczęć firmy oraz podpis kontrolera upoważnionego przez właściciela".
- Vehicle Information:** Numer rejestracyjny pojazdu: DXA 33MS, Marka pojazdu: VW.
- Address:** Ulica: pl. Ludwika Hirszfelda 14.
- Date and Time:** Data: 15.04.22, Godzina: 12.14.
- Controler:** Kontroler: Piotr Bandura.
- Contact:** Numer kontaktowy: +48 505 485 667.
- Subject:** **WEZWANIE DO ZAPŁATY z dnia ...**
- Text of the summons:**

Wobec braku uiszczenia opłaty parkingowej zgodnie z obowiązującym regulaminem parkingu (pkt. 10) wzywam do natychmiastowej zapłaty w wysokości 100 zł (sto złotych) (reg. pkt. 15) w terminie 7 dni od daty wystawienia wezwania na rachunek bankowy:

83 2490 0005 0000 4530 2156 9642

(Ahor Bank, w tytule przelewu proszę o wpisanie daty oraz numeru rejestracyjnego pojazdu). Opłaty można dokonać również gotówką u pracownika parkingu.

Zapłata opłaty dodatkowej nie zwalnia korzystającego z parkingu do zapłaty opłaty za parkowanie pojazdu za cały czas postoju pojazdu na parkingu.

W przypadku braku reakcji na wezwanie oraz braku zapłaty wyżej wskazanej kwoty po upływie wskazanego terminu sprawa zostanie skierowana zgodnie z obowiązującym prawem na drogę postępowania sądowego, którego celem będzie odzyskanie należności po wcześniejszym uzyskaniu danych właściciela pojazdu z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców. Korzystający z parkingu zostanie dodatkowo obciążony kosztami pozyskania danych właściciela pojazdu, a także kosztami postępowania windykacyjnego, sądowego jak i egzekucyjnego.

W razie jakichkolwiek wątpliwości związanych z niniejszą sprawą, prosimy o kontakt telefoniczny pod numerem Tel. 737 579 300 lub e-mail na adres: parking.hirszfelda14@gmail.com

Ostatnie wezwanie zawierające informację zakwestionowaną w pkt 1.3) Decyzji pochodzi z dnia 16 września 2022 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty doręczane konsumentowi w dniu 16 września 2022 r. - karta 65)

Po tej dacie, wpływające do Prezesa Urzędu skargi konsumenckiej, zawierały druki wezwania do zapłaty, które nie zawierały już kwestionowanej informacji („Korzystający z parkingu zostanie dodatkowo obciążony kosztami pozyskania danych właściciela pojazdu, a także kosztami postępowania windykacyjnego, sądowego jak i egzekucyjnego”).

(dowód: przykładowe formularze wezwań do zapłaty doręczane konsumentom po dacie 16 września 2022 r.):

- z dnia 7 października 2022 r. - karta 78,
- z dnia 17 października 2022 r. - karta 81),

Obrazuje to poniższy skan przykładowego wezwania:

The image shows a scanned document titled "WEZWANIE DO ZAPŁATY z dnia ...". At the top left, there is a logo for "KNIT" (Krajowa Sieć Informatyzacji i Komunikacji) and a header for "Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów". The recipient's name is "Władca Lukasz Zbróg" and the address is "ul. Ludwika Hirszfelda 14M, Wrocław". A handwritten date "19/10/22" is next to the title. The form contains fields for "Numer rejestracyjny pojazdu" (F1A 55477) and "Marka pojazdu" (Ford). The date is "19/10/22" and the time is "11:10". The controller is identified as "Piotr Bandura" with a contact number "+48 505 485 667". A QR code is present. The main text states that due to the lack of payment, a 100 PLN fine is being issued. It provides a QR code for payment: "83 2490 0005 0000 4530 2156 9642". It also mentions that payment can be made in cash at the parking lot. A warning is given that if the payment is not made, the matter will be referred to the courts. Contact information for the office is provided at the bottom: "Tel. 737 579 300" and "e-mail: parking.hirszfelda14@gmail.com". A blue triangle logo is at the bottom center. A handwritten number "81" is on the right side of the document.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 107 zd. 1 ustawy okik, *Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorców, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 10, art. 12 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 2 i 4, art. 23b, art. 23c ust. 1, art. 26, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 1, art. 89 ust. 1 i 3 oraz art. 101a ust. 1 i 3, postanowień wydanych na podstawie art. 105g ust. 1 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, niedozwolonych postanowień wzorców umów oraz koncentracji.*

Warunkiem przypisania przedsiębiorcy odpowiedzialności za opóźnienie w wykonaniu orzeczenia (decyzji Prezesa UOKiK, wyroków sądów) i nałożenia kary pieniężnej z art. 107 ustawy okik jest ustalenie, że na przedsiębiorcy ciążył obowiązek wykonania danego rozstrzygnięcia. **Zarzut niewykonania decyzji może być postawiony przedsiębiorcy wówczas, gdy nie wykonał on ww. orzeczenia w całości lub części, a także w przypadku, gdy nie wykonał go w terminie.** Orzeczenie, aby można było uznać, że zostało wykonane, musi być bowiem wykonane w całości, gdyż tylko wtedy doprowadza ono stan faktyczny do stanu nienaruszającego przepisów ustawy. Stopień wykonania orzeczenia wpływać może natomiast na wymiar kary, która określana może być w szeroko ustanowionych granicach ustawowych².

W rozważanej sprawie dla zastosowania normy prawnej wynikającej z art. 107 ustawy okik konieczne jest zatem rozważenie, czy Przedsiębiorca pozostaje w opóźnieniu w wykonaniu punktu I.3) Decyzji, tj. czy nie wykonał nałożonego w tym punkcie Decyzji obowiązku zaniechania praktyki, a także ustalenie okresu pozostawania Przedsiębiorcy w tym opóźnieniu.

Z poczynionych w toku postępowania ustaleń wynika, że Przedsiębiorca nie zastosował się do nakazu zaniechania praktyki określonej w pkt I.3) Decyzji do dnia 16 września 2022 r., gdyż do tej daty stosował wzory wezwań zawierających kwestionowaną informację. Świadczy o tym wezwanie z przedmiotową informacją wystawione tego dnia przez Przedsiębiorcę.

Jak wcześniej wskazano, Decyzja podlegała wykonaniu z dniem jej doręczenia, tj. 29 grudnia 2021 r. Od tej daty Przedsiębiorca - mając wiedzę o rozstrzygnięciu - mógł przygotować się do podjęcia działań koniecznych do wypełnienia nałożonego na niego obowiązku, tj. wycofać z obrotu wezwania z kwestionowaną treścią i poinstruować pracowników, aby nie używali formularzy wezwań z informacją, wskazaną w pkt I.3) Decyzji. Dlatego też, ustalając okres opóźnienia w wykonaniu Decyzji, w niniejszej decyzji uwzględniono czas na dokonanie tych czynności przez Przedsiębiorcę, tj. 7 dni od daty doręczenia Decyzji (czyli do dnia 5 stycznia 2022 r.), który w ocenie Prezesa Urzędu, należy uznać za wystarczający.

Jak wykazano wyżej, obowiązek ten został wykonany dopiero 17 września 2022 r., a zatem opóźnienie w wykonaniu obowiązku określonego w pkt I.3) Decyzji wyniosło 254 dni, licząc od daty wynikającej z Decyzji, uwzględniając czas na jej wykonanie bez zbędnej zwłoki.

Nie zasługują zatem na uwzględnienie wyjaśnienia Przedsiębiorcy, jakoby nowy wzór wezwania miał być stosowany od daty doręczenia Decyzji i wskazujące, iż przypadki

² Komentarz do art. 107 OchrKonkurU red. Skoczny 2009, wyd. 1/Król-Bogomińska.

zastosowania kwestionowanego wzoru wezwania wynikały z „błędu pracownika”. Przeczy temu materiał dowodowy zebrany w sprawie, tj. formularze niezmienionych wezwań wystawionych pomiędzy datą doręczenia Decyzji (tj. dniem 29 grudnia 2021 r.) a dniem 16 września 2022 r. uznanym za ostatni dzień ich stosowania. Istotne w tym kontekście jest, że wezwania te kierowane były do konsumentów na przestrzeni dłuższego czasu (od lutego do sierpnia). Przeczy to tezie o ich incydentalnym stosowaniu, czy pojedynczym błędzie pracownika Przedsiębiorcy. Przeciwnie, w świetle powyższego można stwierdzić ciągłość i systematyczność działania Przedsiębiorcy.

(dowód: przykładowe wezwania z poszczególnych miesięcy 2022 r.: z lutego - karty 16 i 28, z marca - karta 14, z kwietnia - karta 17, z maja - karta 40, z czerwca - karta 42 i 53, z sierpnia - karta 60 i z września - karta 65 i 94)

Należy dodać, iż informacja o Decyzji była szeroko rozpowszechniona i komentowana w mediach, m.in. w serwisach TVP3, Telewizji Trwam, Polskim Radiu Wrocław, Gazecie Wrocławskiej oraz na portalach tuwroclaw.pl i kochamwroclaw.pl³. Wydanie Decyzji było skutkiem bardzo wielu skarg konsumenckich i rozpowszechnionej informacji na temat „parkingu pułapki”. Konsumenci, mając wiedzę o Decyzji, informowali Prezesa UOKiK o trwających nieprawidłowościach w funkcjonowaniu parkingu na pl. Hirszfelda. Należy podkreślić, iż do sygnałów (nadsyłanych w okresie od wydania Decyzji do 16 września 2022 r.) dołączano skany wezwań, z których ani jedno nie było wystawione na formularzu wskazywanym przez Przedsiębiorcę - jako rzekomo stosowanym od dnia 29 grudnia 2021 r. Co więcej, kopii takich wezwań do zapłaty wystawionych w tym okresie, nie przedstawił w toku postępowania także sam Przedsiębiorca.

W świetle powyższego, wyjaśnień Przedsiębiorcy iż wskazane sytuacje wynikały z „błędu pracownika” - nie można uznać za wiarygodne, abstrahując nawet od kwestii pełnej odpowiedzialności Przedsiębiorcy za działania własnych pracowników. Należało zatem uznać, iż działania zmierzające do zaprzestania stwierdzonej praktyki zostały podjęte dopiero po dacie odebrania przez pełnomocnika Przedsiębiorcy zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w związku z opóźnieniem wykonania pkt I.3) Decyzji, co miało miejsce w dniu 12 września 2022 r.

(dowód: potwierdzenie odbioru zawiadomienia o wszczęciu postępowania przez pełnomocnika Przedsiębiorcy, karta nr 57)

Odnosząc się z kolei do twierdzenia Przedsiębiorcy, iż „*parking o którym mowa znajduje się w innym miejscu, niż wskazany w decyzji nr 04/2021*”, należy wskazać na jego

³ Informacje dot. wydania Decyzji nr RWR 04/2021:

- <https://wroclaw.tvp.pl/57929205/parking-przy-ul-hirszfelda-50-tys-zl-kary-dla-przedsiębiorcy>,
- <https://www.radiowroclaw.pl/articles/view/115877/Skargi-kierowcow-wreszcie-przyniosly-skutek-UOKiK-zajal-sie-parkingiem-obok-DCO>
- <https://gazetawroclawska.pl/sprawa-parkingu-przy-hirszfelda-we-wroclawiu-jest-kara-dla-zarzadcy-za-zerowanie-na-kierowcach/ar/c1-15995431>
- <https://www.tuwroclaw.com/wiadomosci,wroclaw-najdrozszy-parking-w-miescie-pod-lupa-uokik-50-tys-zl-kary-dla-wlasciciela,wia5-3273-63463.html>
- <https://kochamwroclaw.pl/wroclaw-uokik-nalozyl-kare-na-wlasciciela-parkingu-przy-aptece-ul-hirszfelda-ktory-zerowal-na-klientach/>.

bezpodstawność z uwagi na wyraźne zaznaczenie w Decyzji, iż praktyka ujęta w punkcie I.3) nie odnosi się wyłącznie do parkingu którego dotyczyły praktyki opisane w pkt I.1) i I.2) Decyzji. Przede wszystkim wynika to z samego opisu praktyki z pkt I.3) Decyzji, gdzie nie powiązано jej z konkretnym parkingiem prowadzonym przez Przedsiębiorcę (jak w przypadku dwóch pozostałych praktyk) a odniesiono się tylko do treści samych wezwań doręczanych konsumentom przez Przedsiębiorcę, niezależnie od parkingu na którym były stosowane. Ponadto, na str. 14 Decyzji wyraźnie wskazano: „**Przedsiębiorca zamieszcza również na formularzu wezwania stosowanego na innym prowadzonym przez Niego parkingu, znajdującym się po przeciwległej stronie budynku przy pl. Hirszfelda 14 we Wrocławiu**”⁴. Z kolei na str. 41 Decyzji, dotyczącej określenia wysokości kary pieniężnej nałożonej na Przedsiębiorcę w związku ze stosowaniem praktyki ujętej w pkt I.3) Decyzji stwierdzono, iż: „**W ocenie Prezesa UOKiK, działanie Przedsiębiorcy należało ocenić jako umyślne, bo wynikające z realizowanej i zamierzonej strategii biznesowej (realizowanej nie tylko na parkingu, którego dotyczą praktyki wskazane w pkt I.1) i I.2), ale także na innym obiekcie prowadzonym przez Przedsiębiorcę), zmierzającej do bezpośredniego egzekwowania opłaty parkingowej. Informacja o nieuchronności poniesienia dodatkowych kosztów miała jedynie zniechęcać konsumentów od skorzystania z możliwości kwestionowania roszczenia Przedsiębiorcy**”⁵. Powyższe fragmenty Decyzji przeczą zatem ww. twierdzeniu Przedsiębiorcy.

Wobec takich okoliczności, Prezes Urzędu uznał za zasadne nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, o której mowa w art. 107 ustawy okik.

W literaturze podkreśla się, że kary z art. 107 ustawy okik służą zabezpieczeniu należytego wykonania orzeczeń wydawanych w sprawach antymonopolowych i w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Funkcją tych kar jest również oddziaływanie represyjne oraz prewencyjne. Zaznaczyć także należy, że decyzje Prezesa UOKiK o nałożeniu kary pieniężnej podejmowane są w ramach uznania administracyjnego. Dotyczy to zarówno rozstrzygnięć dotyczących skorzystania bądź nieskorzystania w danej sprawie z tego rodzaju sankcji, jak i - w przypadku nałożenia kary pieniężnej - rozstrzygnięć dotyczących jej wysokości⁶.

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy okik, ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej, Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustaw. Ponadto, w przypadku kary pieniężnej, ustalając wysokość nakładanej na podstawie art. 107 ustawy okik kary pieniężnej, uwzględnia się skutki rynkowe niewykonania decyzji, postanowień lub wyroków, o których mowa w art. 107 ustawy okik (art. 111 ust. 1 pkt 4 tej ustawy). Nadto, ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie (art. 111 ust. 2 ustawy okik).

Przy wymierzaniu kary Prezes UOKiK miał na uwadze, iż Przedsiębiorca uprzednio naruszył przepisy ustawy okik. Nałożona tą decyzją kara jest konsekwencją niezastosowania się do jednego z punktów Decyzji Prezesa UOKiK, w którym uznano, iż Przedsiębiorca działał

⁴ Decyzja nr RWR 04/2021 z dnia 23 grudnia 2012 r., str. 14., publik.: https://decyzje.uokik.gov.pl/bp/dec_prez.nsf, komunikat prasowy: https://decyzje.uokik.gov.pl/bp/dec_prez.nsf.

⁵ Decyzja nr RWR 04/2021 z dnia 23 grudnia 2012 r., str. 41., publ. jw.

⁶ Art. 107 OchrKonkurU red. Skoczny 2014, wyd. 2/Król-Bogomilska.

sprzecznie z przepisami ustawy okik. W związku z tym fakt uprzedniego naruszenia ustawy został uwzględniony przy określaniu wysokości kary .

Ponadto, wykonanie z opóźnieniem obowiązku nałożonego w pkt I.3) Decyzji spowodowało zaistnienie negatywnych skutków rynkowych. Przedsiębiorca w dalszym ciągu bowiem wprowadzał konsumentów w błąd co do ich sytuacji faktycznej i prawnej, w wyniku czego dochodziło lub mogło dojść do naruszenia ich interesów ekonomicznych, poprzez podjęcie przez nich decyzji o uiszczeniu należności, co do której nie było żadnych podstaw.

Należy także wskazać, że w ocenie Prezesa UOKiK niewykonanie pkt I.3) rozstrzygnięcia było działaniem celowym. Przedsiębiorca powinien zdawać sobie sprawę z konsekwencji zaniechania wykonania Decyzji z nałożonym rygiorem natychmiastowej wykonalności oraz miał świadomość braku realizacji obowiązku określonego w pkt I.3) Decyzji. Przedsiębiorca jako podmiot profesjonalny, reprezentowany także przez profesjonalnego pełnomocnika musiał zdawać sobie sprawę z tego, że w przypadku nadania rygoru natychmiastowej wykonalności, adresat decyzji musi się do niej zastosować, a jej niewykonanie może skutkować nałożeniem kary pieniężnej.

W związku z tym, przy ustaleniu wysokości kary, Prezes UOKiK umyślnie uznał za okoliczność obciążającą.

Mając na względzie okoliczności sprawy Prezes UOKiK uznał, iż nie zaistniały w niej okoliczności łagodzące, mogące mieć wpływ na wysokość ustalonej kary pieniężnej.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK, na podstawie art. 107 ustawy okik, nałożył na Przedsiębiorcę, karę pieniężną w wysokości **200,00 złotych** (słownie złotych: dwieście 0/100), co stanowi równowartość **43,48 euro** (słownie euro: czterdzieści trzy 48/100) - przy średnim kursie euro ogłoszonym przez NBP na dzień 31 grudnia 2021 r. (zgodnie z zasadami przeliczania wartości euro na złote ustalonymi w art. 5 ustawy okik), równym 4,5994 zł, za każdy z **254 dni** opóźnienia w wykonaniu pkt I.3) decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RWR 04/2021 z dnia 23 grudnia 2021 r., to jest karę w wysokości **50 800,00 złotych** (słownie złotych: pięćdziesiąt tysięcy osiemset 0/100), co stanowi równowartość **11 043,92 euro** (słownie euro: jedenaśmić tysięcy czterdzieści trzy 92/100).

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona wysokość kary pieniężnej za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu pkt I.3) Decyzji jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy. Przy wymierzaniu kary uwzględniono okoliczność, iż stanowi ona ok. % przychodu Przedsiębiorcy w 2021 r. W ocenie Prezesa UOKiK, taki wymiar kary jest proporcjonalny do możliwości finansowych Przedsiębiorcy. Przy tym sankcja ta będzie spełniać równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Wobec powyższego, orzeczono jak w pkt I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy okik, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku zwrotu kosztów postępowania

Zgodnie z art. 80 ustawy okik, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy okik, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.; dalej: kpa), do kosztów postępowania zalicza się między innymi koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

Stosownie natomiast do art. 264 § 1 kpa, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy okik. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu w toku przedmiotowego postępowania w łącznej wysokości 43,90 zł (słownie złotych: czterdzieści trzy 90/100).

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu orzekł, jak w pkt II sentencji decyzji.

Ww. koszty należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na podany rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

POUCZENIA

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy okik w zw. z art. 479²⁸ § 2 kpc, od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa UOKiK - Delegatury UOKiK we Wrocławiu, pl. Strzelecki 25, 50-224 Wrocław.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 264 § 2 kpa w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 ustawy okik w zw. z art. 479³² § 1 i § 2 kpc, Przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa UOKiK - Delegatury UOKiK we Wrocławiu, pl. Strzelecki 25, 50-224 Wrocław.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1125 - dalej: uksc), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł. Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w zw. z art. 32 ust. 2 uksc, zażalenie na postanowienie Prezesa UOKiK podlega opłacie stałej w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 uksc, zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny lub ich poniesienie narazi ją na taki uszczerbek. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Oświadczenie sporządza się według ustalonego wzoru. Jeżeli oświadczenie nie zostało złożone albo nie zawiera

wszystkich wymaganych danych, stosuje się art. 130 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (art. 102 ust. 2 uksc). Wniosek o zwolnienie od kosztów strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego złożony bez dołączenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, przewodniczący zwraca bez wzywania o uzupełnienie braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych (art. 102 ust. 4 uksc).

Zgodnie z art. 105 ust. 1 zd. 1 uksc, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Zgodnie z art. 105 ust. 2 uksc, osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania. Sąd przesyła niezwłocznie ten wniosek właściwemu sądowi. Stosownie do treści art. 117 § 1 kpc strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Zgodnie z art. 117 § 2 i § 4 kpc, osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania, który niezwłocznie przesyła ten wniosek sądowi właściwemu.

*z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Agnieszka Jacyszyn*

Otrzymuje:
pełnomocnik

